

KURIER LITEWSKI

w WILNIE we WTOREK DNIA 19 CZERWCA V. S. 1817 ROKU.

WIADOMOSCI KRAJOWE.

Ostatni numer gazety, Poczty Północnej, datowany jest z Petersburga d. 9 czerwca.

Gazeta senacka, z dnia 2 czerwca, umieściła manifest J. C. Mości, stanowiący Radę kredytowych ustanowień Państwa, w brzmieniu następującem:

My z BOŻEY ŁASKI
ALEXANDER I.

Cesarz i Samowładzca Wszech Rossyy, etc. etc. etc.

Kredytowe ustanowienia Państwa: Kommissya umorzenia długów i Banki assygnacyyny, pożyczkowy i handlowy, za główny przedmiot mając, podniesienie ogólnego i szczególnego kredytu, są częściami jednej budowy. Dla czego, kładąc za nienaruszony obowiązek dla tych ustanowień, statecznie przestrzegać prawideł, zgodnie z tym celem wydanych, i w żadnym zdarzeniu nie zbaczać z drogi im wskazanej, Rozkazaliśmy Ministrowi Skarbu, podać do rozwagi Rady Państwa Projekt Głównego Zarządu tych ustanowień, przystosowany do rzeczywistego ich celu i ogólnego pożytku, Teraz,

Rozważwszy zdanie Rady Państwa,

Uznaliśmy za dobrą postanowić, co następuje:

I. Dozór nad działaniami Kommissyi umorzenia długów i Banków łączy się w udzielnym publicznym ustanowieniu, pod nazwiskiem Rady kredytowych ustanowień Państwa.

II. Rada ta składa się ze trzech Urzędników Państwa: Prezydenta Rady Państwa, Ministra Skarbu i Kontrolera Państwa; z sześciu deputatów, przez słachtę wybranych i sześciu, wybranych przez kupców.

III. Na takową Radę wkładają się dwa główne obowiązki:

1) Ma corocznie przeglądać stan kredytowych ustanowień państwa, we wszystkich działach ich gałęziach i podawać Nam sprawę, o dokładnym pełnieniu obowiązków i działań, im poruczonych. Sprawa ta ma być ogłaszana dla powszechnej wiadomości.

2) Jeżeliby się w późniejszym czasie okazało, dla większego ustalenia kredytu ogólnego i prywatnego, cokolwiek potrzebującym dopełnienia: takowe odmiany nie mogą być podane do Naszego potwierdzenia, bez poprzedniczego roztrząśnienia, porównania i postanowienia Rady ustanowień kredytowych.

IV. Zastosowanie obowiązków Rady do działań kredytowych ustanowień Państwa, wyłożone jest w ustawie udzielną, przez Nas potwierdzonej, razem z tém wydającej się.

Jednocześnie Kommissyą umorzenia długów i Banki, pod głównym dozorem tej Rady, postanawiamy Sobie za obowiązek razem potwierdzić prawa i przywileje kasy zachowawczej i pożyczkowej domów wychowania w całej mocy i nietykalności. Kredyt tego zakładu nabył tak wielkiego i powszechnie pożytecznego rozszerzenia; różne miłosierne zakłady, troskliwą pieczołowitością Najjaśniejszej swej Opiekunki nanowo założone, albo rozszerzone, doprowadzone do stanu tak dobrego urządzenia, iż dla Nas zostaje tylko żądać, iżby w długie czasy kwitnęły pod Naczelną Zwierzchnością Najukochańszej Matki Naszej, Cesarzowej Jey-

mości, Maryi Federowny, ku szczególny i największej wdzięczności Naszej, którą, bez wątpienia, dzieli z Nami wszyscy kochający dobro ludzkości.

w Sankt-Petersburgu dnia 7 maja 1817 roku.

Na autentyku podpisano własną Jego Cesarskiej Mości ręką tak: Alexander.

Kontrasygnował Prezydent Rady Państwa
Piotr Xiążę Łopuchin.

(Do następnego numeru zachowujemy Ustawę o przyjmowaniu lokacyj do Kommissyi umorzenia długów państwa.)

Jenerał piechoty, Rytyszczew, Radca tajny, Hermes, i Xiążę Dothoruki, otrzymali rozkaz zasiadania w Rządzącym Senacie.

Mianowani kawalerami: d. 30 maja, orderu s. Anny 1szej klasy: rzeczywisty radca stanu, baron Mannerheim, marszałek gubernii abowsko-bernebergskiej, i rzeczywisty radca stanu, członek Kommissyi spraw fińskich, von Willerbrant; porucznik floty, Jakuszkin, tegoż orderu 3ciej klasy.

W. X. Jmć Mikołaj, w podróży na spotkanie N. Królowny Jeymci Pruskiej, d. 5 t. m., przybył do stacyi Kipieni, a nazajutrz o godzinie 11tej przed południem przejeżdżał przez Jamburg.

Od rozpoczęcia się tegorocznej żeglugi, do dnia 1 czerwca przybyło do kronsztadzkiego portu, 733 okrętów: wliczbie tej ross. 27, angielsk. 226, pruskich 137, franc. 9, hollend. 56, duńsk. 32, szwedzk. 70, norweg. 23, portugalsk. 4, meklembur. 42, oldenbur. 13, lubeck. 30, hannower. 23, hambur. 6, bremeńsk. 14, gdański 1, rostocki 1, amerykań. 19. Z tych, z samym balastem 459; częścią z balastem a częścią z towarami 59; reszta z towarami.

W dniach 12 i 13 maja, w Kazaniu z warsztatu okrętowego spuszczone 3 statki wojenne, którym dano imiona Wulkan, Kazań i Jesiotr. Arcybiskup Ambroży z licznym duchowieństwem uroczystie odprawiał obrządek ich poświęcenia.

Poczta Północna umieściła następujący wyjątek z listu, pisanego z Grodna d. 9 maja: „Niedaleko złąd, w majętności swojej Au....., mieszka pewny, czcigodny, siwizną ozdobiony jenerał rosyjski. Skromność nie pozwala objawiać jego imienia. Majętność tę otrzymał z najlaskawszego daru, w nagrodę wieloletniej i gorliwej służby. Sposób życia i uczynki miłosierne tego weterana zasługują na uwagę. Życie prowadzi proste, skromne i samotne: maż ten głębokiej starości trzech tylko ma ludzi, którzy jednak więcej są zajęci gospodarką, aniżeli jego posługą; gdyż nie odmienił on zgoła, w młodości i w niższym stanie powziętego nałogu: spać na materacu, ubierać się bez pomocy, wstawać bardzo rano. W tej samotności, dni powszednie schodzą mu na oglądaniu gospodarki i czytaniu; w niedzielę zjeżdża się do niego kilku pewnych urzędników. Stółu niego dostatni, ale bez zbytku. Włoszcianie jego, nie mając żadnych ciężarów i bardzo umiarkowaną służąc roboczną, w bardzo pięknym są stanie. Kochają go i szanują, jak oycę. Wdowy i familię uboższe, równie w mieście, jak i okolicach mieszczące, odbierają od niego wspomóżenie w zbożu lub pieniądzech. Sam wyszukuje okoliczności świadczenia

miłosierdzia. Ja sam jestem z liczby tych, którzy mieli od niego polecenie wyszukiwania osób lub familij, potrzebujących wspomnienia, i naocznym byłem świadkiem gotowości jego ku pomocy bliźnich. Gorliwość jego ku inwalidom za wzorową poczytywać można. Mówią, że po swej śmierci przeznaczył on na rzecz ich 50,000 rubli srebrem. Pieniądze te oddadzą się pod zawiadywanie Komitetu przez Jego Cesarzką Mość ustanowionego; a tymczasem do śmierci opłacać ma co rok do do kassy inwalidów po tysiąc rubli assygnacyynych. W piśmie swém o tej rzeczy, podług zapewnienia wielu osób, uczucia swe tak wyraża: iż ciągle przez całe życie czuł się być obowiązany dla Rosyi, jako cudzoziemiec, za niezliczone łaski NN. Monarchów na niego zlane. W tem przekonaniu, w roku 1814 uczynił testament, przez który, w miarę możliwości, wyznaczył po swej śmierci, różne zapisy na 50,000 rubli srebrnych, dla tych wojowników, którzy dla ran lub innych przyczyn stali się niezdolnymi do służby, i nie mają źródeł utrzymania się. Składa on tę ofiarę, jako dług wdzięcznej duszy, na ołtarzu tego kraju, który dla niego drugą jest oyczyzną, i jako dowód najwyższego poważenia i spółtowarzystwa dla niezwyciężonych wojsk Rosyi, których przez lat wiele był uczestnikiem wypraw i działań. Jenerał ten jest jeszcze dobrym chrześcianinem. Zapisał się do Towarzystwa Biblijnego, ofiarując na raz rubli 500, i corocznie po 100 rubli opłacać.

Dokończenie sprawy Rossyjskiego Towarzystwa Biblijnego z roku 1816.

„W Indyach zachodnich znajdują się Towarzystwa Biblijne na Jamaice i Antygoi.

„Niemamy wprawdzie zupełnie dokładnej wiadomości o liczbie Towarzystw Biblijnych, które się zawiązały we wszystkich częściach świata: wiele bowiem jest takich, o których jeszcze nie wiemy; lecz z zupełną pewnością twierdzić można, iż, wyłączwszy Rossyjskie, zawiązało się w innych Państwach Europy więcej 700; w innych zaś częściach świata, więcej dwóchset; a przeto liczba ogólna Towarzystw Biblijnych, już będących, około tysiąca wynosi.

„Takie są, Szanowni słuchacze! ogólne na całym świecie postępy Towarzystwa tego. Niech stronnicy, albo w niewiadomości zostający ludzie, przepowiadają wyniknąć mające szkodliwe skutki z tego źródła, z którego raniey lub później zajaśnieje powszechne błogosławieństwo. Usprawiedliwienie Towarzystwa Biblijnego, jeżeli jest potrzebne, zawarte jest w samych jego zamiarach. Zamiarem takowym nie jest wykładanie słowa Bożego; ale samo tylko jego nieskalanej czystości rozszerzenie. Towarzystwa niemają tej myśli, aby, za pomocą zuchwałych Pisma Bożego wykładów, opanować umysły i uczucia; lecz, rozpostrzeniać tylko wiadomość o nim, zostawiając samemu wydanie skutków koniecznych i niewątpliwych. Towarzystwo Biblijne zmierza do tego: aby słowo Boże każdemu było dostępnem; aby wiadano o nim nie w samych tylko pałacach zbytków i pomyślności światowej, nie w samych mieszkaniach pysznego oświecenia, gdzie są skupione wszystkie skarby wiadomości i nauk; lecz i w lepiankach ubóstwa, i w domach ograniczonej niewiadomości; tam gdzie moc jego będzie dzielniejszą, gdzie pociecha jego potrzebniejszą, gdzie dobroczynne światło jego bardziej ożywiające. Wszystkie stany, począwszy od najsłabszego bogacza, do nayskrótniejszego rolnika; wszystkie narody, od najsłabszego Europejczyka, do najsłabszego mieszkańca Afryki; wszyscy przystąpić powinni do ołtarza wiary, bez przymusu i samém wewnętrznym, wolnym, pociągnięciem uczuciem. Minęły czasy zabójczych intollerancji. Wiara Chrystusa, Wiara miłości i pokoju, ukazała się w swej prawdziwej czystości, w swej pierwiastkowej łagodności! Upadły miecze zgubnych przepowiadaczy! Zgaszone stopy inkwizytorów! Zamilkły głosy ucisków! Słowo Boże samo przepowiada swoją naukę, a przed siłą jego w nic się obraca siła człowieka! Słowo Boże jest łagodnym, lecz wszechmocnym zwycięzcą: nie-

skazitelnie przebyło okropności przesądów i klęski wskazywania, w spokojnym tryumfie obchodzić świat cały i wszystko się upokarza przed nim. — Opatrzność prostego użyła narzędzia, ku dokonaniu dzieł wielkich. — Towarzystwo Biblijne gotuje ścieszki dla tej tryumfującej podróży! Dzieło ludzkie, dąży do zjednoczenia się z dziełem Bożem! Znikoma niewiadomość poważa się zgadywać zamiary przedwiecznej mądrości i do nich należeć! Przedsięwzięcie zuchwałe, lecz cel wysoki. Niechaj niedoskonałość nierozłączną będzie z dziełem ludzkim. Myśl ta niepowinna osłabiać mężstwa, ani stałości! W pokornej nadziei zasiewając, bierze nasiona w zasiekach Pańskich, rzęca w ziemię Jego, i Jemuż samemu porucza troskliwość w doprowadzeniu żniwa do należytej dóyrzałości, a scho- dząc z ziemi, w niedóyrzałości umierając, jednostajnie zaświadcza o woli Jego! — Co nastąpić powinno, to też nastąpi — Człowieka powinnością jest dążyć do dobrego i wierzyć. — A Bóg sobie zostawił dokonywanie i zachowanie wszystkiego. Pełni więc ufności w tym zachowawcy wszystkiego, nieśmy nasiona Słowa Jego na pole przez Jegoż przygotowane! Zniwo wiary, zniwo miłości, raniey, albo później dóyrzeje! Człowiek, tento ślepy, który przeyrzał, ten grzesznik oczyszczony, ten mieszkanić prochu udoskonalony, prędzey lub później przyymie Ducha Bożego, napelniającego wszelkie stworzenie, i, jak syn wierny, rzuci się na łono Przedwiecznego Ojca.

Liczba okrętów w Rydze d. 12 czerwca: przybyłych 942, wyszłych 809.

Kurs wileński na assygnaty: rubel sr. 3 r. 38 k.; dukat hol. 10 r. 95 k.; imperyal 38 r. 20 k.

Królestwo Polskie.

Gazety warszawskie, z dnia 21 czerwca, umieściły następujący artykuł. „Droga dla wszystkich Polaków rocznica ogłoszenia Królestwa Polskiego, obchodzona tu była wczoraj uroczystie. Jego Cesarzewicza Mość, Wielki Xiążę Konstanty, Wódz Naczelny wojska naszego, uczynił ten narodowy obchód, jak najokazalszym. W godzinach rannych, zebrali się w pokojach Jego dla wynurzenia uczuć należnej wdzięczności dla najłaskawiey nam Panującego Monarchy, który dzieło wskrzeszenia Ojczyzny naszej tak szczególnie dokonał: Namiestnik Królewski, Senatorowie, Ministrowie, Radcy Stanu, tudzież inni Urzędnicy, jakoteż ci Jenerałowie i Oficerowie, których obowiązek nie zatrzymywał przy ich korpusach. O godzinie 10 Jego Cesarzewicza Mość, wsiadłszy na konia, objechał rozstawione w największej paradzie wzdłuż Krakowskiego Przedmieścia wojsko wszelkiej broni, osadę tutejszą składające, i dobywszy szpady wprowadził je i uszykował na placu pałacu zwanego Saskim. Na tym placu wzniesiony był na rozkaz Jego ołtarz pod namiotem, gdzie kompanija szkoły Podchorążych straż trzymała. Po obu stronach namiotu, stały na gradusach, przeznaczone przez Najjaśniejszego Pana dla wszystkich pułków wojska Polskiego, krzyże, kielichy, ornaty, słowem, wszelkie święte duchowne naczynia, jakich Kapłani pułkowi do wielkiej ofiary Mszy Stey przy ołtarzu, i do każdej innej posługi duchownej potrzebuja. Poświęcenie tych aparatów uważać można, jako drugą w dniu tym uroczystość. Po zaięciu przez wojsko miejsc mu wskazanych, Jego Cesarzewicza Mość, otoczony świetnym orszakiem wojskowych, stanął z jednej strony przed namiotem, a z drugiej Namiestnik Królewski zasiadł na królu, wśród Władz krajowych. Rozpoczęło się nabożeństwo. Mszą S. celebrował pontyfikalnie JW. Jmć Xiądz Biskup Zambrzycki, przy assystencji liczego duchowieństwa. Po Mszy nastąpiło poświęcenie przez JW. Biskupa wspomnianych wyżej aparatów. Późem JW. Biskup wróciwszy przed ołtarz, zaintonował *Te Deum*, a w tym huk dział dał się słyszeć. Po zakończeniu nabożeństwa i modłów do Pana Zastępów, o jak najdłuższe panowanie Najmiłosiwszego naszego Monarchy, Jego Cesarzewicza Mość, rozkazał rozwi-

nać się wojsku, które też w najpiękniejszym zaraz porządku ciągnęło przed Nim. Przy rozpoczęciu się ciągnięcia wojska, Jego Cesarzewicowska Mość oddał honory wojskowe Namiestnikowi Królewskiemu. Liczne rony płci pięknej napełniały okna pałacu, a niezmierny tłum ludu zajmował wszystkie do placu przystępny. — Wieczorem dane było na teatrze narodowym bezpłatne widowisko i całe miasto oświecono.

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE

Galicja i Lodomerya.

Gazeta lwowska z dnia 18 czerwca, umieściła ze Lwowa, opis rozpoczęcia seymu stanów Królestwa Galicji i Lodomeryi. Pierwszego tego zgromadzenia w dziejach tego kraju umieszczamy zupełne opisanie, iak umieściła gazeta lwowska: „JWW. Hrabowie, Kazimierz Rzewuski i Stanisław Mniszek, odwiedzili d. 14 b. m. uroczyste JW. Barona Hauera, Prezesa Rządu krajowego i Stanów, iako CC. KK. Kommissarze seymowi. O godz. 6tej wieczorem pojechali rzeczeni JWW. Kommissarze w sześciokonnej karecie, w asystencji oddziału iazdy, do pomieszkania JW. Prezesa. Od bramy domu, na wschodach aż do drzwi wstępu, stali we dwóch rzędach żołnierze. JW. Prezes powitał w tychże drzwiach JWW. Kommissarzy seymowych i wprowadził ich do pokoju na przyjęcie wyznaczonego; gdzie uroczyste oddanie najwyższych listów wierzytelnych nastąpiło.

Pierwszy Kommissarz seymowy, JW. Hrabia Rzewuski, miał krótką przemowę, która była wyrazem serdecznych uczuć jego, najwyższym dowodem uwielbienia Najjaśniejszego Pana, i wdzięcznem uznaniem zaufania, które J. C. K. Mość w JWW. Kommissarzach seymowych położyć raczył. Na tę przemowę odpowiedział wzajemnie krótką mową JW. Prezes Rządu krajowego i Stanów. Poczem JWW. Kommissarze seymowi uczynili poślubienie, iakie wszyscy Członkowie, przed wprowadzeniem ich do zgromadzenia, czynić mają.

Potem powrócili JWW. Kommissarze seymowi z takimże samym uroczystym orszakiem do pomieszkania pierwszego JW. Kommissarza seymowego. Gdy przejeżdżali przed głównym odwachem, czyniono im przy biciu w bębny honory wojskowe, a przed mieszkaniem pierwszego JW. Kommissarza seymowego, dwie straż honorowe postawiono.

Uroczyste zagaenie Seymu nastąpiło d. 16 b. m. Na rynku i placu dykasteryalnym, tworzyły szpaler dwie dywizye iazdy, batalion piechoty, dywizya grenadyerów i korpusy mieyskie, a Członkowie Prześwietnych Stanów zgromadzili się w urządzonym na to kościele pojezuickim. JW. Baron Hauer, Prezes Rządu krajowego i Stanów, w towarzystwie JW. Wielkiego Ochmistrza krajowego, Hrabiego Siemieńskiego, odprawił o godz. 10tej uroczysty wjazd do Zgromadzenia Stanów, poprzedzony dwoma Aktuariuszami Seymu, niosącymi Najwyższe Reskrypta i Dyplomata, udał się na przygotowane dla siebie krzesło, miał zagaiającą mowę i zaczął dwa Najwyższe Reskrypta przeczytać: poczem JW. Prymas w imieniu Stanów odpowiednią miał mowę. Końiec tej mowy, wyrażający uczucia wdzięczności, którą przejęte są Stany, i którą N. Panu okazać pragnął, przyjętym został iednomyślnie od całego Zgromadzenia. Potem wyznaczył JW. Prezes Deputowanego z każdego ze 4ch Stanów, którzy z obydwoma Aktuariuszami Seymu pojechali do mieszkania pierwszego JW. Kommissarza seymowego, dla uroczystego przywiezienia obydwóch JWW. Kommissarzy seymowych, i najwyższego stanowego Reskryptu. JWW. Kommissarze seymowi odprawiali uroczysty wjazd swój przez szpalery rozstawionego wojska, które czyniło im przy biciu w bębny i brzmieniu muzyki wszystkie honory wojskowe. W bramie mieysca Zgromadzenia seymowego, JWW. Kommissarze seymowi, Hrabia Kazimierz Rzewuski i Hrabia Mniszek, C. K. Szambelan, przyjęci byli przez JW. Prezesa Rządu krajowego i Stanów, tudzież przez Arcy-Dygnitarzy, poczem przez nich aż do krzesła koło tronu odprowadzeni zostali. JW. pierwszy Kommissarz seymowy miał mowę. Poczem odczytano

reskrypt najwyższy i reorganizacya Stanów nastąpiła. JW. pierwszy Kommissarz seymowy ciągnął potem dalej swą mowę i wniósł, aby Prześwietne Stany dały indygenat JW. Prezesowi Rządu krajowego i Stanów, który to wniosek iednomyślnie zezwolenie pozyskał. JW. Prezes Rządu krajowego i Stanów odpowiedział potem w imieniu Stanów na mowę pierwszego JW. Kommissarza seymowego, w której wyraził podziękowanie swoje za przyjęcie siebie do grona Prześwietnych Stanów.

JW. Prymas i JW. Wielki Ochmistrz Hrabia Siemieński złożyli potem przysięgę, a inni Członkowie Prześwietnych Stanów, uczynili, każdy z osobna wystąpiwszy, poślubienie przez podanie ręki JW. Prezesowi, po którym to akcie uszykowane wojsko dało ognia i działa zahuczały.

Potem miał JW. Prymas końcową i dziękczynną mowę, po której całe Zgromadzenie udało się uroczyste z Kościoła pojezuickiego, przez szpaler korpusów mieyskich do kościoła katedralnego, gdzie się odprawiła Msza wielka i pochwalny hymn Ambrożego odśpiewano. Podczas tej kościelnej uroczystości, dały uszykowane oddziały C. K. wojska i korpusy mieyskie dwa razy ognia, na który działa odpowiadały.

Po nabożeństwie złożyły Prześwietne Stany JWW. Kommissarzom seymowym swoje uszanowanie.

Po południu był w ogrodzie pojezuickim wielki obiad, który pełnem gustu urządzeniem, iako też weselnością gości szczególnie celował. Podczas spełnienia toastów, huczały działa.

Wszystko połączyło się dla godnego i przyzwoitego obchodzenia dnia, dla Galicji tak ważnego i tak wesolego.

Wjazd JWW. Kommissarzy seymowych, tudzież JW. Prezesa Rządu krajowego i Stanów do Zgromadzenia seymowego, świetny sprawiał widok.

Zgromadzenie seymowe, na którym się licznie zebrani Członkowie Prześwietnych Stanów, po największej części w nowym mundurze znajdowali, i na którym obecne było towarzystwo znakomych Słuchaczy i Dam najpiękniejszych (dla mężczyzn przygotowane były mieysca w ulicach Kościoła, dla Dam galerye) sprawiało równie rozczulający, iak rozweselający widok.

Pierwszy JW. Kommissarz seymowy, Hrabia Kazimierz Rzewuski, rozwinął w swojej mowie siłę i biegłość doskonałego mówcy: zajął bowiem iak naydzielniej umysły swoich słuchaczy, a każde słowo jego pochodziło z serca i trafiało do serca.

Z dnia zaś 19 czerwca ogłosiła też gazeta, iak następuje: „Oto jest Reskrypt najwyższy, który podczas zagaenia Seymu d. 16 b. m. w językach Niemieckim i Łacińskim czytano, i drukiem ogłoszono:

My Franciszek pierwszy z Bożej łaski Cesarz Austriacki, Król Węgierski, Czeski, Lombardyi i Wenecyi, Galicji i Lodomeryi; Arcy-Xiążę Austriacki; etc. etc.

Jaśnie Wielmożni, Przewielebni, Wielebni, Położni, Wielmożni, Urodzeni, Szlachetni, Uczciwi, Mili Nam wleśni!

Od początku panowania Naszego była baczność Nasza zawsze zwrócona na to, aby Nasze Królestwa Galicji i Lodomeryi wszelkimi owemi korzyściami obdarzyć, iakich się po złączeniu z państwem Naszem spodziewać mogą; a według zasad, których się już Najjaśniejsi poprzednicy Nasi trzymali, nadaliliśmy mieszkańcom tychże Królestw też same prawa, co i mieszkańcom innych prowincyi Naszych. Nawet w ciągu kolej pustoszących wojen, które całe Europy obaleniem wszelkiego porządku towarzyskiego zagrażały, nigdyśmy od tej maxymy nie odstępowali.

Spokojność obecnie w Europie szczęśliwie przywrócona, dozwala Nam w całej rozciągłości powodować się temi zasadami, oraz życzeniem serca Naszego. Uchwaliliśmy przeto naylaskawiej, aby Królestwa Galicji i Lodomeryi z innemi Naszemi państwami Niemieckimi, także co do przywilejów i prerogatyw onymże służących zrównać, i w pomienionych Królestwach Konstytucyą Stanów w skutku tego, co przez wiekopomną pamięć Najjaśniejszego Cesarza Józefa IIgo w roku 1782 nadanem zostało, z odmianami, które

się teraz potrzebnymi, albo stosunkom czasu przyzwoleni okazują, zaprowadzić.

Tak w tem postanowieniu Naszem, iako też w samychże odmianach i modyfikacyach dawney Konstytucyi, nie zapoznaia wierne Stany Nasze pieczołowitości Naszey o dobro kraiu, a w niektórych z onychże, znaydą nawet nowy dowod naszey oycowskiej łaskawości i dobroci, tudzież zaufania, które tak w światle, iako też w wierności i uległości ich dla Nas pokładamy.

Oznajmujemy przeto naszym ukochanym Stanom Królestw *Galicyi i Lodomeryi* niniejszym nayłaskawszym Reskryptem, co następuje:

§. 1.) Prawo znaydowania się, zasiadania i głosowania na Zgromadzeniach Stanow Naszych Królestw *Galicyi i Lodomeryi*, udzielamy: *Po pierwsze:* Owym osobom, które iakowy Arcy-Urząd Królestw tych posiadają, i między któremi katolickiemu Arcy-Biskupowi obrządku łacińskiego, w nadanym przez Nas godności Prymasa Naszych Królestw *Galicyi i Lodomeryi*, pierwszą rangę przeznaczamy. *Po wtóre:* Arcy-Biskupom obrządku Grecko-i Ormiańsko-Katolickiego, Biskupom, Opatom Zakonow, tudzież owym Opatom Infułatow, którym to prawo pierwszeństwa na osobne ich prośby nadamy, i Deputowanym Kapituł katedralnych teraz będących. *Po trzecie:* Owym pełnoletnim osobom płci męskiej, które się oprócz indygenatu stanu Magnatów, lub stanu Rycerskiego, z dziedzicznego posiadania iedney, lub więcej włóści tabularnych, od których pierwotnego czystego podatku dominialnego kwota *siedmiudziesiąt i pięciu złotych reńskich* w roku 1782 wyznaczoną była, wywiodą, a to tym sposobem, aby w tę kwotę, ani zaszłego później podwyższenia podatku, ani innych według grosza podatkowego wymierzonych dopłat, ani też żadnych innych danin nie rachować. *Po czwarte:* Deputowanym miasta *Lwowa*. To prawo nie może z resztą przez Zastępcę, lub Pełnomocnika, lecz iedynie tylko przez tych, którym jest nadane, osobiście być wykonywanem.

§. 2.) Względem zdolności posiadania dóbr tabularnych, i sprzedaży onychże w przypadkach, gdzie przez osoby do posiadania ich niezdolne nabytemi zostały, należy surowo i ściśle zachowywać to, co okólnikiem Naszego Rządu krajowego z dnia 30 grudnia 1814 z wyraźnego rozkazu Naszego rozporządzonem zostało.

§. 3.) Aby Duchowieństwu Naszych Królestw *Galicyi i Lodomeryi* dać dowod szczególniejszey życzliwości Naszey i poważenia wysokiego powołania iego, uchwaliliśmy, aby obdarzyć ie temiz samemi prerogatywami, iakie Duchowieństwu w innych Prowincyach Naszych służą; a przeto stanowimy, aby współczłonkowie Duchowieństwa tych Królestw w pierwszym paragrafie niniejszego Reskryptu Naszego wyszczególnieni, którzy dotychczas częścią do stanu Magnatów, a częścią do stanu Rycerskiego przyłączonymi byli, na przyszłość stan właściwy i osobny składali.

§. 4.) Ponawiamy zapewnienie przez wiekopomney pamięci Najjaśniejszego Cesarza *Józefa Wtorego* dane, że, skoro okoliczności pozwolą, większey liczbie miast Królewskich prawa stanowe nadamy. Dopóki się to spełnić nie będzie mogło, mają dway Deputowani, których miasto *Lwow* na Sejm posłać upoważnionem jest, wszystkie miasta Królewskie Naszych Królestw *Galicyi i Lodomeryi* reprezentować.

§. 5.) W skutku tego przeznaczamy dla *Galicyi*, tak, iak inż w innych prowincyach Naszych ustanowiono, cztery klasy Stanow, a mianowicie: stan Duchowny, stan Magnatów, stan Rycerski i stan mieyski.

§. 6.) Stan Duchowieństwa ma się składać z osób stanu duchownego, w pierwszym paragrafie niniejszego Reskryptu Naszego wymienionych. Do stanu Magnatów policzamy Xiążąt, Hrabiow i Baronow świeckich, inkolat posiadających. Do klasy stanu Rycerskiego należą wszyscy owi Ziemianie, którzy się ze

swoiego rodu szlacheckiego, według przepisu w roku 1782 wydanego, wywiedli, i immatrykulacyą w przeciągu terminu w ówczas wyznaczonego pozyskali; tudzież owi, których My, albo Poprzednicy Nasi wstawni na przyszłość policzymy, niemniej stopniem Rycerskim obdarzone osoby rodu szlacheckiego w całym Cesarstwie Naszem, skoro w Naszych Królestwach *Galicyi i Lodomeryi* przepisany sposobem indygenatu dostąpią i w jeneralnych metrykach stanowych zapisani zostaną. Do klasy miast, należy z resztą poprzedniczo miasto *Lwow*, iak się inż wyżej powiedziało.

§. 7.) Potwierdzamy wprowadzić prawo pierwszeństwa katedralney Kapituły *Lwowskiej* do posyłania na Sejm dwóch Deputowanych, osobnemi pełnomocnictwami opatrzonych. Gdy iednak ci Deputowani za Reprezentantow korporacyi duchowney, szczególnie tylko ieden głos na Seymie mającey, poczytani być mają, przeto niniejszem oświadczamy, że obadwa ich głosy tylko za ieden liczyć należy. Toż samo rozumie się także i o dwóch Deputowanych miasta *Lwowa*.

§. 8.) Ponieważ w roku 1782 wydanym został przepis, aby się Kanonicy i inni Dygmitarze duchowni, którzy Biskupami i Arcybiskupami nie są, z prebend onymże należących, z installacyi na też prebendy, z pozyskanego indygenatu przed Prezesem Stanow wywodzili, przeto niniejszem oświadczamy, że się toż samo także i o tych Kanonikach rozumie, którzy na Deputowanych Kapituły wybrani zostają, i iako takow do Zgromadzenia stanowego dopuszczonymi być zechcą.

(Dalszy ciąg nastąpi.)

S Z W E C Y A

Czytamy ze Sztokolmu pod 3 czerwca. Nakazał Król uzbroić statki do pilnowania brzegow krajowych, i zapobieżenia przemycaniu towarów.

Umarł w *Baeskackog*, w Skanii, Hrabia *Toll*, najstarszy Feldmarszałek woyska Szwedzkiego; miał lat 75, był Posłem do Rossyi i Polski; służył krajowi 60 lat.

W zeszłym miesiącu doznaliśmy nadzwyczajney odmiany powietrza; zimno przemienilo się nagle w ciepło. Po mroźnych nocach, nastąpił upał na 25 stopni.

Ogłoszono tu urzędownie, iż Monarcha nasz przystąpił do świętego przymierza.

Różne pisma publiczne zawierają od brzegów *Elby*, pod dniem 10 czerwca następujący artykuł: „Posel *Turecki*, *Ismael-Gibralter*, przybył do *Sztokolmu*. Nie jest on zwyczajnym kapitanem morskim, ale na stopień równy naszym admirałom, i dawniey dowodził na okręcie liniowym tureckim. Przystoyny ten człowiek w średnim wieku, nosi zielony ubiór, który oznacza ślacheństwo. Oprócz rodowitego języka, mówi z łatwością po Włosku, Francuzku, i po Angielsku. Towarzysz jego, kapitan morski *Effendi*, młodzieniec, nosi także ubiór turecki, ale czerwony, co dowodzi, iż nie jest ślacheccem. Sekretarz, Włoch, nazwiskiem *Carriere de St. Victor*, chodzi w sukniach europejskich. Podczas drogi, sekretarz siedział na kozle, mając pugnał i parę nabitych pistoletów. Basza *Egiptu*, *Muhamed Aly*, który wysłał *Gibraltera*, jest rodem Albanczyk; dowodził dawniey kaprem na *Archipelagu*. Przybył do *Egiptu* w czasie, kiedy *Arnauci*, składający naywiększą część tamecznego woyska, obrali go swoim dowódcą. Uwolnił się od Mameluków, i pokonał *Wehabitów*, przez co zjednał sobie przychylność *Porty*. Zostawał w przyjacielskich związkach z dowódcami angielskimi na śródziemnym morzu, i bardzo wiele zyskał, dostarczając zboża dla woyska angielskiego w *Hiszpanii*. Ma 2 synów, z których młodszego wysłał do *Stambulu*, z kluczami miasta *Mekki*, odebranego *Wehabitom*, a starszy został baszą o 3 buńczukach i dowódcą w *Jadda*. Sam zaś otrzymał dostojność chana, która nadaje przywilej, iż Wielki Sultan nie może dowolnie rozrządzić życiem jego.

Wilno dnia 19 czerwca 1817. Roku.

OGŁOSZENIE.

2. Od Ministerium Finansów ogłasza się: że w nay-
wyżey approbowanych z dnia aprila 1817 roku ustawie o
trunkowym poborze w §§ 34-38, 39, 41, 42, i organizacyi
do zarządzania onym w §§ 49, 50, 73 i 74, wyrażono: „
Gorzalka, pędzona w fabrykach, nikomu więcej nieprze-
dać się, jak tylko do Skarbu. Po porównaniu dogodności
w podradzie gorzałki z zachowaniem Skarbowych korzyści,
Ministerium Finansów czyni publikacye, o zwolnieniu ży-
jących podać się dostarczenia oney, opisując w jakiej
Skarbowey Izbie, dla której Gubernii lub miasta z powia-
tem i w jakich terminach powinny być uczynione targi z ży-
jącymi podjąć się na dwóletnią dostawę. W na-
znaczonych terminach każda Skarbowa Izba dopuszcza u-
biegającym się licytować, wedle ogólnych prawideł, na
Publiczne targi ustanowionych. W porządku odby-
wania targów i przyjęcia Kaucyi, Izba Skarbowa trzy-
ma się instrukcyi 8 Decembra 1776 roku nastaley. Po o-
bjawieniu na ostatecznym targu ceny, dostawa gorzałki
na dwa lata zostawie się przy tych Fabrykantach, którzy zgo-
dzą się wziąć za cenę mnieyszą od innych. Skoro tylko Pod-
rad będzie uczyniony, Izba Skarbowa, nieprzystępując sa-
ma do zawarcia Kontraktów, prosi na to rezerwowania u
Ministra Finansów. W miarę postępu w odbywaniu li-
cytacji, jeśli postąpienie ceny okażą się dla Skarbu ko-
rzystnemi, uprasza się na one approbaty od Rządzącego
Senatu, po odebraniu której, Ministerium Finansów zaleca
Izbom Skarbowym zawrzeć z dostawcami Kontrakt.
Na pewność regularnego dostawienia gorzałki, przyymuie
się Kaucya od Fabrykanta, na trzecią część roczney pro-
porcyi, dostawić się do skarbu powinney. Z pieniędzy,
należących Fabrykantowi za gorzałkę, trzecia część wy-
dać się z Izby Skarbowey, w której zawarto Kontrakt,
po uprzednim onego przyznaniu, pod udziałną Kaucyą
rubel za rubel, a resztującą pieniadze wydać się w miarę
dostawki na terminu gorzałki i po okazaniu przez Fabry-
kanta kwitow na jej od niego przyjęcie. „ Na fundamen-
cie tych prawideł mają być uczynione targi na
dwóletnią dostawę żytniej wół paloney gorzałki: pierwszy
z Julii, drugi 16 Julii, a trzeci ostateczny 1 Augusta z prze-
targiem z tegoż Augusta bieżącego 1817 roku dla Guber-
nii: St. Petersburskiej, Nowogorodzkiej, Jarosławskiej i
Kostromskiej w Izbach Skarbowych tych i Penzeńskiej
Gubernii; dla Wołogodzkiej, w Wołogodzkiej, dla Kau-
kazkiej oprócz miasta Kizliara, w Woronezkiej; dla Astra-
chanskiej z dołączeniem do tameczney proporcyci należą-
cey gorzałki dla miasta Kizliara, w Saratowskiej, Skarbo-
wych Izbach. Proporce gorzałki do podradu na rok 1819 i
1820 naznaczają się też same, które podług teraźniejszey
napitkowej z roku 1815 dzierzawy przysposobią się
i powinno wchodzić pod wiedzę Skarbu nie później od na-
stępnych na rok 1819 terminów, a mianowicie w Guber-
niach St. Petersburgkiej i dla miast: St. Petersburga, o-
prócz 400,000 wiader gorzałki naznaczoney z fabryk Skar-
bowych, 885,671; na rachunek tej liczby 600,000 wiader
z Penzeńskiej i innych dolnych Gubernii z dostawą na
dogodne dla spławu i dostawienia w swoim czasie gorzał-
ki przystąpić do 15 Februaryi roku 1818; naprzypadek zaś
dostarczenia przez samych Fabrykantów do St. Peters-
burskich gorzałczanych magazynów pod koniec Wodney
Komunikacyi tegoż 1818 roku; a 285,671 wiadro z Gu-
berni Inlandzkiej i innych bliższych St. Petersburgowi
mieysc do magazynów gorzałczanych na dzień 1 Julii 1819
roku; dla Nowey Ladogi 35,700 i Sziasselburga 34,659
wiader z Gubernii dolnych z dostawą zupełnych propor-
cyi na dogodne dla spławu i w swojej porze dostarczenia go-
rzalki przystąpić także na dzień 15 Febr. 1818 roku; a do Maga-
zynów gorzałczanych ku końcowi wodney tegoż roku Kom-
munikacyi; dla Gdowa 27,759 Jamburga 24,168. Ługi
25,333 Sofii 73,617, Kronsztatu 102,926, i Oranienbaumu
53,184, z Inflant i innych mieysc bliższych tym miastom
z dostawą do magazynów Gorzałczanych, pierwszej trze-
ciej części tych proporcyci na 17bra 1818, drugiej trzeciej czę-
ści na 1 Januar. 1819, i ostatniej trzeciej części na 1 Julii tegoż
1819 roku, w ogóle dla wszystkich dziewięciu miast 1,263,017
wiader gorzałki, Nowogorodzkiej dla miast: No-
wogoroda 106,200, Starey Russy 43,572, Waldaia 15,420,
Borowicz 25,296, Tichwina 19,356, Ustiuzny 17,664, Krest-
cow 16,812, Kiriłowa 18,876, Bieloziarska 14,496, i Cze-
repowca 10,308, w ogóle dla wszystkich dziesięciu miast
gorzałki 288,000 wiader z Gubernii dolnych z dostawą
na dogodne dla spławu i dostarczenia oney w swojej po-
rze, przystąpić na 15 Febr. 1818; a do magazynów ku kon-
cowi wodney Komunikacyi tegoż roku; z mieyscowych
zaś i bliższych do pomienionych miast fabryk także z do-
stawą do magazynów, pierwszej trzeciej części na 1 Septem-
bra 1818 drugiego trzeciej części na 1 Januar. 1819 i osta-

tniey trzeciej części na 1go Julii tegoż 1819 roku; Jarosławskie y dla miast: Jarosławia 100,624, Rostowa 53,832, Uglich 65,926, Rybinska 39,844, Myszkina 26,112, Mołogi 20,631, Poszechonia 19,544, Lubima 23,578, Danilowa 30,509, i Romanowa 36,012, w ogóle dla wszystkich dziesięciu miast 416,612 wiader; Kostromskie y dla miast: Kostromy 90,406, Nerechty 49,616, Jurjewca 44,566, Kineszmy 35,050, Solichowa 12,282, Buia 20,760, Halicza 27,933, Czuchomy 13,380, Mskarijewa 22,119, Wietługi 13,440, Kologrywa 12,000, i Warnawina 8,800 wiader, w ogóle dla wszystkich dwónastu miast 350,358 wiader gorzałki z dólnych mieyasc do obu Guberniy z dostawą nadogodną dla spławu i dostarczenia onego w swej porze przy-
stani na 15 Febr. 1818; do magazynow zas gorzałczanych dwóch trzecich części proporcyy na 1 Septemb. tegoż 1818 i resztujące na 1 Julii 1819 roku; a zmiesycowych tych Guberniy i blizszych im gorzałczanych fabryk z dostawą do magazynow pierwszej trzeciej części na 1go Septembra 1818, drugiej trzeciej części na 1go Januaryi 1819 i ostatniey trzeciej części na 1 Julii tegoż 1819 roku; W o-
łogodskie y dla miast: Wologdy 34,050, Grawowca 15,508, Kadnikowa 8,114, Totmy 10,011, Wielka 12,789, Ustuga 21,760, Nikolska 11,690, Soli-Wyczegodska 13,711, Jaroska 7,327, i Ust Sysolka 8,503, w ogóle dla wszystkich dziesięciu Guberniy 143,463 wiader gorzałki z dostawą do magazynow gorzałczanych, pierwszej 3ciey części na 1 Septemb. 1818, drugiej 3ciey części na 1 Januar 1819 i ostatniey 3ciey części na 1 Julii 1819 roku; Astrac-
hanskieskie y dla miast: Astrachania 93,914 Krasnego Jara 5,637, Jenotajewska 10,052, i Czarnego Jara 14,789, w o-
góle dla wszystkich czterech miast 124,392 wiadra gorzałki z dostawą do magazynow gorzałczanych dwóch trzecich części na 1 Septemb. 1818 i ostatniey 3ciey części na 1 Julii 1819 roku, i dla Kizlars Gubernii Kaukaskiey 8,330 a nadto w zapas 16,670, w ogóle 25,000 wiader z dostawą do magazynow gorzałczanych w Astrachaniu wszystkich ilości 25,000, na 1 maja 1818 roku, i Kaukaskie y dla miast Jeorgiewska 30,570, Mozdoka 19,052, Alexandrowa 13,493 i Stawropola 31,800 w ogóle dla czterech miast 94,915 wiader gorzałki z oddaniem na miescach Fabryk na 1 Apryla 1818 z dostawą do osady Axayakiey na 1 Junii 1818; i kto pożąda, z dostawą do magazynow Gorzałczanych miast poimienionych na 1 Septem. tegoż 1818 roku zupełnych proporcyy, a wszystkiego ma być zaprowadzono z prywatnych Fabryk dla wyż wzmienionych siedmiu guberniy 2,705,757 wiader gorzałki. Termini dla dostawy tey gorzałki na roku 1820 powiny być w tychże smych miesiącach 1819 i 1820 roku które w latach 1818 1819 dla dostarczenia oney na rok 1819 są naznaczone. Przeto aby mający prawo pędzenia wódki jawili się, lub przystali swoich Plenipotentów do Izb Skarbowych z pewnemi i dostatecznemi kaucyami dla Targów na dostawę gorzałki według warunków, jakie od tych Izb w regulach kontraktu będą okazane; kontrakt zaś podług takowych regół ku niechybnemu spełnieniu przez Fabrykantów przyjęte, po rozważeniu przez wyższą zwierzchność dogodności w zapewnieniu gorzałki i oświadczonych za oną ceną z korzyścią Skarbu, niezwłocznie zawarte będą z temi, kto przy pewnem i dostatecznem zabezpieczeniu przełoży korzystniejsze dla niego za gorzałkę ceny.
(podpisy:) Dyrektor F. Opoczynin.
Naczelnik Oddziału J. Korzewski.

3. Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI, Kommissya za Naywyższym Ukazem dla rozpoznania długów i majątków byłych Litt. Hetmana i Podskarbiego Ogińskich ustanowiona, w skutek przedpisania JW. Ministra Finansów, rozpatrwszy wszystkie pretensye przez Possessorów Arędownych dóbr byłych Litt. Hetmana i Podskarbiego Ogińskich, przez akta odbytych na gruncie Weryfikacyów wyświecone, Postanowiła: przez awizacyą, w Gazecie Kuryera Litto umieszczającą się, wezwać wszystkich WW. Possessorów: ażeby w przeciągu 10 dni od daty niniejszey awizacyi jawni się do tey Kommissyi sami osobiście, lub przez umocowanych prawnie Plenipotentów, dla przesłuchania opinii Kommissyi w rzeczonych Weryfikacyach zaszley. Roku 1817 mca Junii 7 dnia.

Komisarsa Dominik Kozakiewicz,
Archiwista Antoni Osipowicz Kolleg. Reg.
Kancelarzysza Jerzy Giedroyc.

2. Rząd Gubernski Litewsko-Grodziński ogłasza, iż jeśli się gdzie okazać Sukcesorowie ub krewni zeszłego Jana Krasuckiego, byłego na usługach Obywatela Nosarzowskiego, aby się jawnie do tamtejszej Magistratury powszechnej opieki, z prawami o pokrewieństwie swem dowodami, dla odebrania zostających tam w lokacji pieniędzy złt. 750, w skutek Ukazu Rządzącego Senatu od Obywatela Nosarzowskiego na okrośne użaranie wzmianowanego człowieka Jana Krasuckiego na użytek Sukcesorów jego pozyskanych. Maja 25 roku 1817.

Expadytor Kozma Siedleci.

2. W miesiącu kwietniu b. r. odbyła została w Izbie Skarbowej Grodzieskiej Licytacja na dobra JW. Hrabiego Ogińskiego do Skarbu przyjęte i do oddania w arędę na lat trzy przeznaczona. Izba Skarbowa, postępując porządkiem sobie przepisany, o summach z Licytacji za te dobra oświadczonej doniosła JW. Ministrowi Skarbu, lecz te nie zostały utwierdzone z przyczyny, że nie wyrównywały one do dochodów wyciągniętych w Inwentarzu h. drugie tym, które były płacone Komisji do rozpoznania funduszów i długów JW. Hrabiego Ogińskiego utworzonej. Z tego względu JW. Minister Skarbu przeznaczył uczynić na nowo Licytację, i za oświadczoną z niej wyższą sumę oddać dobra w posiadanie od S. Jana v. s. Stosownie do odebranego w tej mierze zalecenia Izba Skarbowa Grodzieska przeznacza terminy do licytacji pierwszy 11, drugi 18, trzeci zaś ostateczny 20 dnia t. m. Wzywa więc wszystkich, którzy życzą sobie otrzymać te dobra w posiadanie arędowu, ażeby na wymienione terminy stawiać się raczyli w tej Izbie Skarbowej z Ewicyami prawem przepisany. O tych dobrach dołącza się następna wiadomość z wyrażeniem summ z przeszłej Licytacji z nie oświadczonych.

Nazwiska Dóbr	Liczba Dymów	Ludność płci obojey		Summa ro- cznego do- chodu z li- cytacji o- świadczonej	
		Męzk.	Żeńsk.	Rubli	Ko.
<i>w Powiecie Grodzieńskim.</i>					
Majętność Swisłocz z Fol- warkami Obrembszczy- zną i Bojarami - -	202	593	469	7510	—
Majętność Indura - -	115	182	177	4300	—
Folwark Hiebowicze -	53	100	73	1016	—
<i>w Powiecie Kobryńskim.</i>					
Majętność Opol - - -	196	445	450	2060	—
<i>w Powiecie Brzeskim.</i>					
Folwark Wielanów - -	4	9	4	202	20

Kolleski i Sowietnik i Kawaler Konstanty Maksymowicz Antoni Krupowicz Naczelnik Wydziału Ekon.

2. Sąd Taxatorsko Exdywizorski Mass Platerowsko z Puhizenowską połączonych, w majątności Szterembergu, w Pttcie Dunaburskim Gubernii Witebskiej agitujący się, po przemianie Urzędników koła swego, gdy w miejscu ubitych komplet z nowych złożonym i ustalonym widział, nadejść cię dźwielu, a bardziey zbliżając czynność swą do oczekiwanego, od lat 6ciu końca, jedynie, że głosy według prawa przed nowym Kompletem ponownie być powinny; nieco dla stron czasu użyczył; i po dzień 15 Junii wzięcie do namowy odłożył. Skutkiem czego, kiedy JWW. Debitorowie Graffowie Platerowie Kanclarzycowie, wszelką gotowość ze strony swej oświadczyli, niemniej w tym celu pierwiej odbyte głosy już prawie we wszystkich kate-

goryach (aby czas na próżno Sądowy nie sbo-dził) przed Kompletem ponowili, a nowe odczytali; ze strony zaś Kredytorów i Pretensorów, od pierwszych dni maia poczynając, kiedy się Sąd w Komplecie złożył, ani jedna osoba aż po datę 4 Junii nieprzybyła. — Taką zatem okoliczność, gdy wyraźną wykazuje opieszałość i nieczułość osób do konkursu niniejszego pretensye swe regulujących, a ztąd otwarta być się widzi, tak czasu Sądowego, jako też upragnionej sprawiedliwości dla stron przewioła, nadto i z wydatkowych expens na utrzymanie Sądu, strata dla Massy zdradza się; przeto zapobiegając tak szkodliwemu wypadkowi, wstrzymującem całą czynność, ile jest w mocy Sądu, a naybliziej obierając szrodek awizowania, strony i Publiczność przez Gazetę Kuryera Litto ostrzega; iż jeżeli Kredytorowie i Pretensorowie, jedni dla ponowienia głosów pierwio odbytych, a inni, którzy się dotąd nieintabulowali, dla wyswiecenia swych dopominków, w terminie wyżej wyrażonym niestana, Sąd ma sobie przepisana regułę skutki Remissy w dwóch szczególnie względach wypełnić, to jest: których, JWW. Debitorowie Kredytorów pod niestanność, ozych dopominki zaaprobuja, lub sprzeczą, in contumaciam wyrokować. ci zaś co przez Debitorów ani zanegowani, ani potwierdzeni będą z własnej winy i niedbałości amissy ulegną, uwiadomia. Roku 1817 mca Junii 4 dnia.

Symon Pakosz Sędzia Ziem. Połocki Prezydujący Exdywizor.

Joachim Bohdanowicz Sędzia Ziem. Pttu Lepello Exdywizor.

Marcin J. dziewicz Pisarz Ziem. Pttu Połłgo Exdywizor.

Ignacy Czyż Sędzia Ziem. Ozmiań Exdywizor.

Raymund Chodźko Z. Ozm. Sędz.

Jerzy Cielica Exdywizorski Rejent.

2. W skutek Dekretu Sądu Magistratu miasta Gubernskiego Wilna, w roku 1816 7bia 23 zapadłego będzie się z Publicznego targu wyprzedawać, plac pusty po Obywatelach Wileń. Jacyniczach pozostały, Jurydykcyi mieyskiej uległy, w mieście Wilnie na ulicy Rudnickiej, nie daleko kościoła S. Stefana leżący, w terażniejszym mca Junii w trzech terminach 20, 25 i 28 z przetargiem na dniu go tegoż mca. Z czący sobie nabydź takowy plac mają się napomienione terminy jawnie, a więcey dającemu wyda się przez niżej podpisanego, do tego aktu przeznaczonego urzędnika, prawo wieczyste, żeby zaś do rozdziału takowej summy za wyprzedaz placu wziąć się mającey, wszyscy Kredytorowie, na pomienionym placu ewikcyą mający zeszłych Ignacego i Katarzyny Jacyniczow, do Sądu Magistratu Wileń z dowodami jawnie się, pod upadkiem swych pretensyi, zastrzegam.

Ignacy Karol Łapiński Radny M. W.

Wyjeżdżają za granicę
(Ogłasza się po raz drugi)

Trockiego powiatu miasteczka Merecza Obywatel Antoni Chorociej z będącym przynim Józefem Sosnowskim ma zamiar wyjechać do Galicyi dla widzenia się z familią i na powrót w przeciągu trzech miesięcy.

(Ogłasza się po raz pierwszy.)

Wyjeżdża za granicę do Prus Wileński z gildy kupiec Salomon Heiman z służącym Janem Kudrawiczem dla widzenia się z familią na miesiąc dzień.

1. Za Ostrą bramą, w domu Artekich, pod Nrem 1265, jest karetka do najęcia.